

— jeg vil ikke bruge det Billede, som det ærede Medlem for Sæby brugte, om Karreten; Køretøj og Diligencer ere jo lidt for gammeldags — men jeg vil tage et andet, meget kendt Billede, nemlig det om Statsskibet, og da sige, at den privilegerede Valgret virker som Slingrekøl for Statsskibet, der forhindrer alt for stærke Svingninger til den ene eller den anden Side. Dertil kommer, at man jo ogsaa maa huske paa, at der er en vis Grund til, at de besiddende skulle have nogen Indflydelse. Efter mit Skøn maa de besiddende gerne klippes, jeg hører til det Parti inden for Højre, der gerne vil klippe de besiddende, men dog ikke vil have dem flaaede; og jeg synes, at det er en Statsinteresse, at de besiddende ikke blive for stærkt beskattede. De naturlige Varetagere af denne Statsinteresse ere de besiddende selv, og det er for mig det Argument, hvorpaa jeg bygger Fordringer om den privilegerede Valgret.

Som jeg begyndte med at sige, staa Stat og Kommune i vore Dage som lige vigtige, al den Stund Kommunerne have saa mange Beføjelser. Jeg tror ikke, jeg er nogen slet Spaamaand, naar jeg siger, at om 20—30 Aar vil Kommunernes samlede Budget i en ganske enorm Grad overstige Statens Budget. Det kommunale Selvstyre er en herlig Ting, og man bør lægge over paa det, hvad man kan gøre, men derfor kan jeg ikke se, at man, uden at slaa sig selv i Ansigtet, kan bryde det samme Princip, der ligger til Grund for Valgretten til Staten. Hvis man virkelig undersøger, hvorledes Sagen staa, har den privilegerede Valgret $\frac{1}{3}$ af Valgene til Rigsdagen, medens den almindelige Valgret har $\frac{2}{3}$, idet den raader ved Besættelsen af hele Folketinget og $\frac{1}{3}$ af Landsetinget, følgelig har den $\frac{2}{3}$ af den samlede Lovgivningsmagt. Det samme synes jeg, er en naturlig Stilling ogsaa med Hensyn til de kommunale Valg, der give den almindelige Valgret $\frac{2}{3}$ med Forholdstalsvalg og give den privilegerede Valgret $\frac{1}{3}$. Det er i og for sig ikke noget endeligt Standpunkt, man kan jo aldrig vide, hvad der kan komme frem, og det bør i alt Fald staa i Forbindelse med en Revision af vor 50 Aar gamle Kommunallovgivning.

Lad mig endnu blot sige, at de Herre endelig ikke maa tro, at der er nogen som helst Uenighed i Højre. Det, der er fremkommet i „Vort Land“ og fremsat paa en saa fortræffelig Maade, er i Virkeligheden en rent akademisk Drøftelse for Partifæller, for at vi indbyrdes kunne tage

Stilling dertil; men det hviler efter min Mening paa det ganske afgørende Fejlsyn, at det er Højre, der skal spørge: Hvilken Stilling vil Venstre tage? Det er jo ikke en Højreregering, der har fremsat Forslaget — og meget ofte kan det influere paa, hvilken Stilling man skal indtage; man kan gøre Fejl, som man ellers ikke vilde gøre. Men det staaer for mig saaledes, mine Herrer, at De kunne ikke gaa ud fra, at fordi et Forslag ligger fremme til Drøftelse inden for Partiet, at det derfor er noget som helst Tilbud. Jeg accentuerer dette af en ganske bestemt Grund. Det var jo netop under Skattelovenes Behandling, at det skrækelige Ord lød: Bordet fanger. Jeg vil sige, at der ligger ingen Ting paa Bordet, Højre har ikke lagt noget paa Bordet, der er ikke noget, der kan fange.

Dernæst skal jeg vende mig til en enkelt Ytring af det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) om Pariaer og privilegerede Vælgere. Jeg vil sige, at det er en alt for graciøs Tanke. Naar man vil lægge Hovedvægten paa den almindelige Valgret og kun vil have, at der skal være en Kontrol med den — og intet kan undvære Kontrol, ikke en Gang en saadan Institution som Venstrereformpartiet, hvor den menneskelige Aand har fejret sin største Triumf, ikke en Gang det kan undvære Kontrol — saa synes jeg, at det vil være temmelig uheldigt at stille den almindelige Vælgerklasse op som en Pariaerklasse — de faa jo al Hæderen, og de andre faa jo kun en Smule for sig. Jeg skulde snarere tro, at de privilegerede ere Pariaer. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem, naar han berørte Tanken om at udspile de højstbeskattedes Kreds. Selvfølgelig, lidt mere eller lidt mindre spiller ikke nogen stor Rolle, men hvis virkelig Meningen er, at man skal tage op i de privilegeredes Kreds omtrent alle Mennesker, der gaa med Flip, vil jeg ganske ærligt sige, saa deler jeg det ærede Medlems Syn, at det vil være et sørgeligt Skelnemærke i vort Samfund. Mit Syn paa den privilegerede Valgret er ikke, at den skal have hele Magten, og ikke heller, at den skal skille, men at den skal være den nødvendige Kontrol, og vi kunne ikke undvære en saadan Kontrol. Men at lægge al Magten over paa den, det vil jeg ikke være med til, og i det Øjeblik, vi gaa til at gøre den privilegerede Valgret saa stor, at alle Mennesker, der ikke ere Arbejdere, ere med, tror jeg, at der er Fare for, at den vil blive meget stærk, saa stærk, at selv ikke en